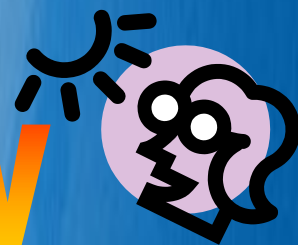

Wakacyjny

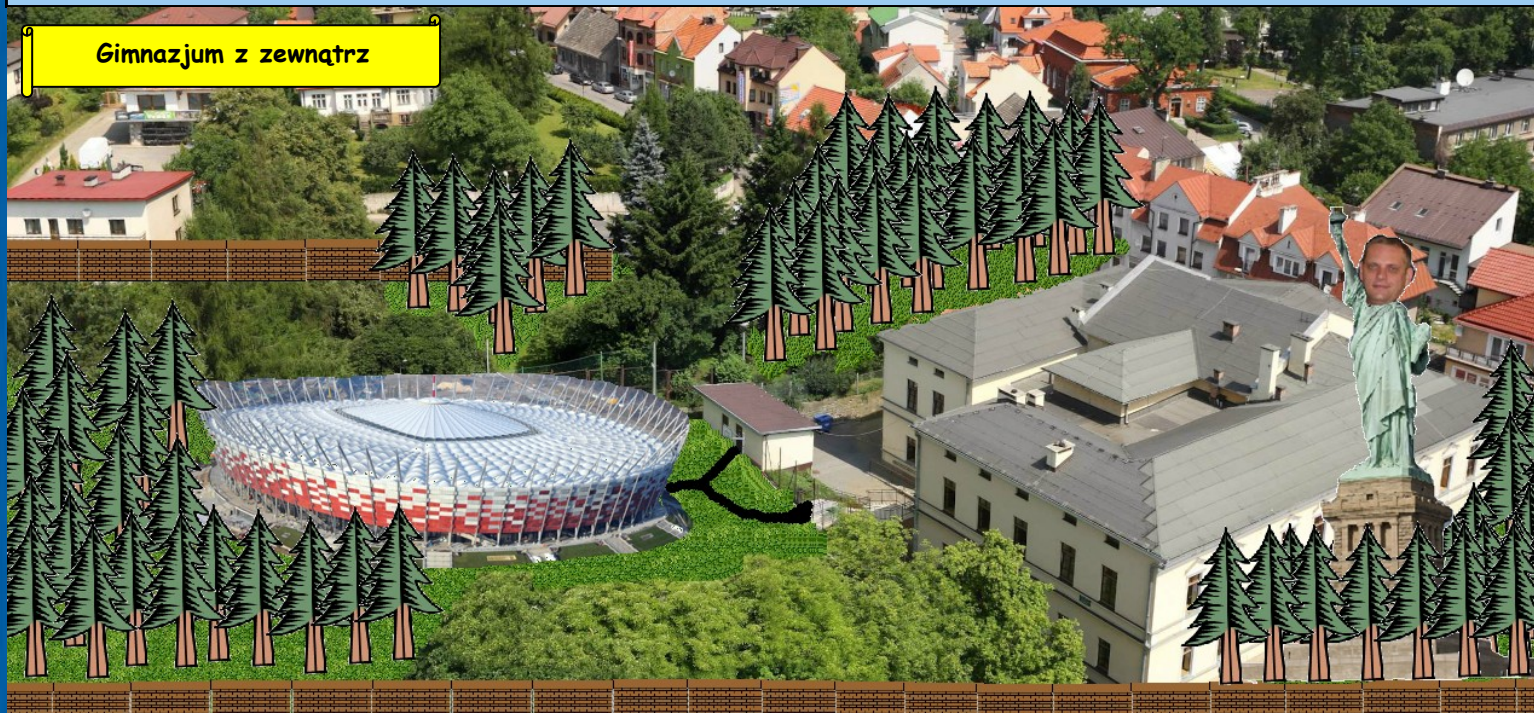
kalejdoskop

Pismo uczniów Gimnazjum nr 1 im. Juliusza Słowackiego w Myślenicach

Nasza odremontowana szkoła po wakacjach 😊

Gimnazjum z zewnątrz

Biblioteka szkolna

CIĄG DALSZY W ŚRODKU GAZETKI...

DRODZY TEGOROCZNI ABSOLWENCI GIMNAZJUM!

Są chwile, które w pamięci zostają,

I choć czas szybko płynie to one nie przemijają!

Są też osoby, które raz w życiu poznane,

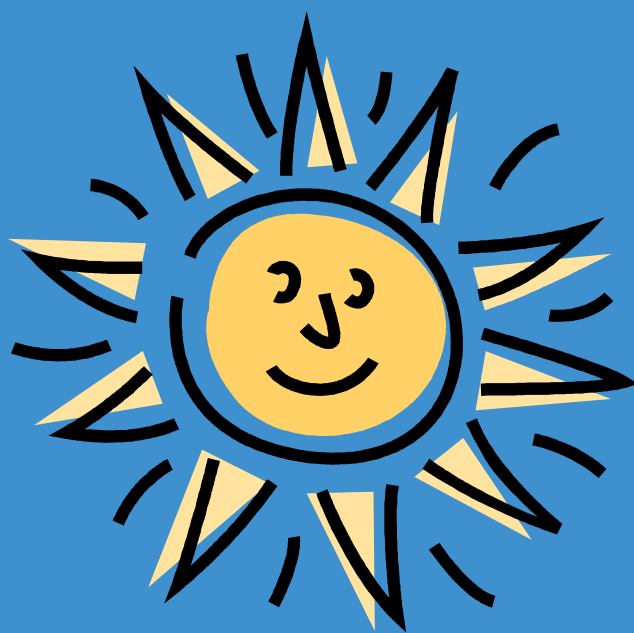
Pozostają niezapomniane!

Powodzenia w dalszym etapie kształcenia, realizacji planów i radości z odnoszonych sukcesów. Życzą koledzy i koleżanki z redakcji gazetki szkolnej.

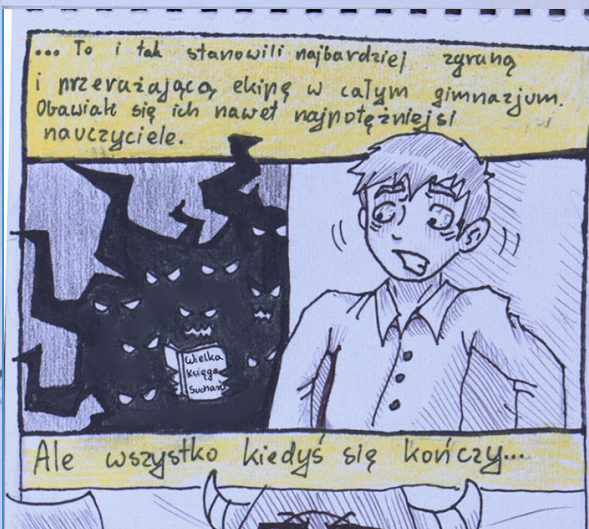
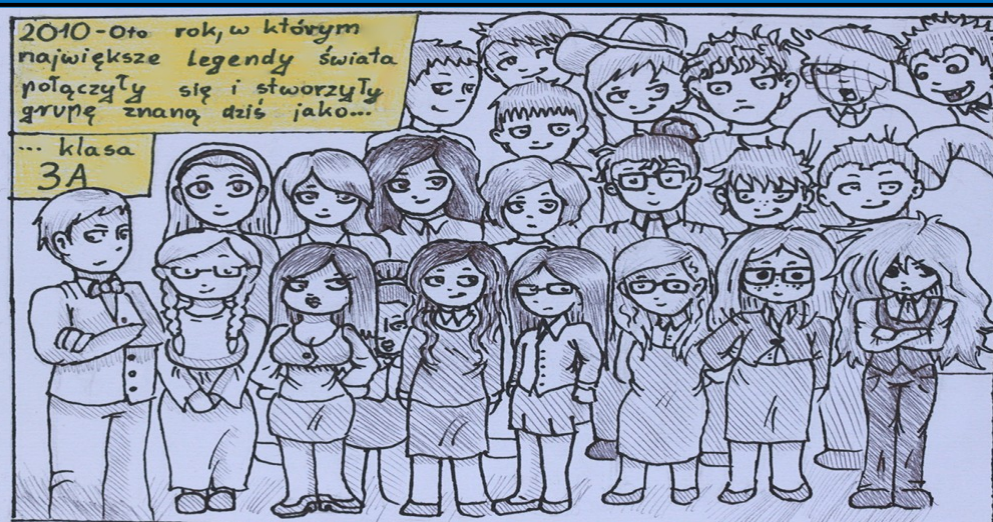
Szczególnie żegnamy nasze redakcyjne koleżanki, które w tym roku kończą Gimnazjum: Ewelinę Domanus i Joasię Mistarz z kl. 3a oraz Madzię Mizerę i Agnieszkę Bazyl z kl. 3e

Życzymy Wam spełnienia planów na najbliższą przyszłość oraz dużo radości i satysfakcji z ich realizacji.

Redakcja „Kalejdoskopu Kulturalnego”

Komiks pożegnalny klasy 3A

Trzy lata rozłożone na czynniki pierwsze

Zastanawiałam się, co napisać do ostatniego numeru Kalejdoskopu w tym roku, i ostatniego, w którym w ogóle coś napiszę. Myślę, że zaciekawili Was ten mini-artykuł, niezależnie, który rok w tej szkole kończycie, bo starałam się podsumować gimnazjum najlepiej jak potrafiłam. Miłego czytania.

Klasa pierwsza

Nowa szkoła, nowa klasa, nowi nauczyciele. Przeróżające? Tylko w pierwszych dniach, potem stopniowo zaczynasz się przyzwyczajać.

Pierwszy dzień szkoły. Wszyscy stłoczeni na korytarzu (choć i tak jest lepiej niż na co dzień), przychodzi wychowawca. Pierwsze wrażenie? Będzie okropnie. Ale zanim zdążysz wymienić tę uwagę z kolegą lub koleżanką, już prowadzi was na spotkanie z dyrektorem i oficjalne powitanie w szkole.

Potem idziecie do klasy, dostajecie plan lekcji i do domu.

Zastanawiasz się, czy idziesz dobrym korytarzem, gdzie jest sala i, z moich własnych doświadczeń, być może na czyjeś pytanie 'Jak ją znalazłeś?' odpowiesz 'Nie wiem, siedłem za tobą' na co kolega odpowie 'Aha, bo ja też siedłem za tobą'.

I wszystko jasne.

Kiedy wszyscy w miarę są oswojeni ze szkołą, zaczynają się pierwsze wycieczki (Kudłacze!), wigilia klasowa, startowanie w konkursach czy ubieranie sali. Powoli, krok po kroku, poznajesz klasę i nagle są już upragnione wakacje.

Klasa druga

Generalnie wiesz już, co i jak funkcjonuje, gdzie co jest, znasz mniej więcej nauczycieli. Nic nowego. Nudy. Rok szkolny ciągnie się w nieskończoność, jest masa nauki i nie pozostaje nic innego jak odliczać dni do długich weekendów, a na sam koniec do wakacji. W międzyczasie nauczyciele wspaniałomyślnie przypominają, że za rok egzamin. Czy ktoś bierze to sobie do serca? Na pewno, ale pytaniem jest, czy warto?

Klasa trzecia

Już we wrześniu wiesz, że nie będzie lekko, ale na razie jest w miarę spokojnie. Patrzą na pierwszaków i zastanawiasz się, czy to ty tak urosłeś, czy oni tacy mali (mam nadzieję, że się na mnie nie obrazicie). Zaczynasz uświadamiać sobie, że to ostatnie rozpoczęcie roku w gimnazjum, ostatnia wigilia klasowa, wycieczka.. i zanim się obejrzyś zaczyna się drugi semestr i chyba pasuje powtarzać do egzaminu, chociaż miałeś ogromne plany od początku roku. W końcu twoje powtórki rozpoczynają się tydzień-dwa przed egzaminem, jeśli w ogóle się zaczął, i być może lekko panikujesz, ale jakoś to będzie, prawda?

Nadchodzą te trzy dni, od których w mniejszym lub większym stopniu będzie zależeć kolejny etap nauki. Trzy dni, na które czekałeś przez trzy lata. Trzy dni, o których byłeś przypominany regularnie przez nauczycieli od przyścia do szkoły. I nagle okazuje się, że tyle szumu o nic, bo prawdę mówiąc, więcej kłopotu sprawia kodowanie i poprawnie rozdarcie naklejki linijką (z czym ja miałam mały problem, ale komisja spieszy z pomocą, więc nie martwcie się), niż rozwiązanie zadań testowych. Z ręką na sercu i nie chcąc się wymądrzać, muszę przyznać, że sprawdzają one naprawdę te podstawowe umiejętności (pamiętajcie, żeby powtórzyć doświadczenia z chemii).

Maj mija na po-egzaminowych sprawdzianach i kartkówkach, w międzyczasie trzeba już myśleć o ocenach końcowych, a potem przychodzi czerwiec i bal gimnazjalny.

Ubieranie sali nie jest łatwą pracą, ale ta satysfakcja, gdy patrzysz na efekt końcowy i wiesz, że przyłożyłeś do tego rękę jest tego warta.

Bal jest świetną sprawą. Na początku wszyscy siedzą przy stołach, ale w miarę upływu czasu, zabawa się rozkręca i zanim się obejrzyś, dochodzi północ i trzeba wracać do domu, chociaż mógłbyś potańczyć jeszcze kilka godzin. W domu jednak zmienisz zdanie, bo nogi dadzą o sobie znać. Nie marnujcie tych siedmiu godzin na siedzenie przy stoliku. Nie warto.

Czas na ostatnią wycieczkę. Dziwne, że im bardziej chcemy zatrzymać czas, tym szybciej wydaje się on płynąć. I chociaż rok szkolny jeszcze nie dobiegł końca, już zaczynasz tęsknić za klasą. I szkołą. I nauczycielami.

A może nie.

Trzy lata rozłożone na czynniki pierwsze (dokończenie)

Mimo wszystko, gimnazjum zostawia trochę wspomnień. Podobno jest to czas, kiedy kształtujemy swoją osobowość, dorastamy i tak dalej (nie śpijcie, już prawie koniec moich wywodów). Dobrze go wykorzystajcie, żeby później nie żałować.

Jeśli chodzi o rekrutację, to nie dajcie się zwariować, a jeśli jeszcze nie wiecie kim chcecie być, rozważcie kilka propozycji w spokoju, może nawet zapisując plusy i minusy na kartce papieru. Najważniejsze, by zrobić to wcześniej, a nie w przedostatni dzień terminu składania podań

Założenie gazetki było świetną sprawą, pani Śliwa spisuje się doskonale, ja już opuszczam szkolne mury, ale Wy piszcie i zachęcajcie innych. Pamiętajcie też w przyszłym roku szkolnym 2013/2014 o czytaniu Kalejdoskopu! :)

Zanim się pożegnám, wraz z Agą Bazyl, która też pisała do Kalejdoskopu od początku, dziękujemy wszystkim za te trzy lata i życzymy każdemu fan-

tastycznych, udanych i niezapomnianych wakacji (mam nadzieję, że wytrwaliście do końca), a trzecioklasistom powodzenia w nowej szkole. Pamiętajcie, że na początku zawsze jest ciężko, ale potem jakoś leci ;) Trzymajcie się!

Agą i Magdą

Edukacja teatralna: sprawozdanie z „Nocy Muzeów” w Krakowie

Noc z 17.05/18.05 spędziliśmy pod opieką p. Śliwy i p. J. Lenart na zwiedzaniu kilku wybranych muzeów krakowskich. Było naprawdę fantastycznie i nawet nie odstraszyły nas kolejki, w których trzeba było długo stać, by wejść do wnętrza danego muzeum. Zwiedzane przez nas muzea polecamy wszystkim.

Może to być też sposób na spędzenie wakacji.

MOCAK – Muzeum Sztuki Nowoczesnej urządzone jest w budynku byłej fabryki Schindlera. Zachwyca już swoją nowoczesną, niezwykłą architekturą, której autorem był florencki architekt Claudio Nardi. Wewnątrz muzeum można zobaczyć dzieła polskich i współczesnych artystów. Jedne z prezentowanych dzieł zachwycają, inne nie podobają się, niektóre są niezrozumiałe i kontrowersyjne, ale wszystkie zaskakują i zdumiewają sposobem postrzegania otaczającej nas rzeczywistości i przedstawiania naszego świata przez współczesnych artystów.

FABRYKA SCHINDLERA – Muzeum mieszczące się w budynku dawnej Fabryki Naczyń Emaliowanych Oskara Schindlera. Znajduje się tu stała wystawa „Kraków – czas okupacji 1939-1945” ukazująca losy Polaków i Żydów, ich codzienne życie w Krakowie, mieście ustanowionym przez okupanta stolicą Generalnego Gubernatorstwa. Nowoczesna, niezwykła aranżacja plastyczna pomaga lepiej poznać, wyobrazić sobie i przeżyć wydarzenia z lat okupowanego Krakowa. Zwiedzając to muzeum, przechodzi się m.in. przez krakowskie getto, zagłada do wnętrza żydowskiego mieszkania (pod nogami skrzypki prawdziwa podłoga), wchodzi do tramwaju, który jeździł w tamtych czasach (w oknach wyświetlany film z dokumentalnymi zdjęciami ulic Krakowa) i przechodzi przez obóz niemiecki w Płaszowie. Na wystawie można zobaczyć liczne eksponaty, dokumentacje fotograficzne, relacje filmowe, a także wysłuchać nagrań radiowych ludzi, którzy opowiadają o swoich przeżyciach wojennych.

DOM JANA MATEJKI – muzeum mieści się w kamienicy przy ul. Floriańskiej 41, w której mieszkał Jan Matejko. Można też m.in. zobaczyć sypialnię malarza, pokój, w którym się urodził (24.06.1838r), pracownię malarską z przyborami do malowania. W pomieszczeniach urządzonych tak jak za życia artysty zgromadzone są liście rekwizyty wykorzystywane przez malarza do jego obrazów historycznych, m.in. wypchany koń, elementy strojów i uzbrojenia. Zobaczyć też można liczne szkice, portrety, autoportrety i inne obrazy Jana Matejki. Warto wejść do tego niezwykłego, autentycznego XIX wiecznego mieszkania.

Opracowała: AGATA DMYTRZYK

Na zakończenie edukacji teatralnej: ANEGDOTY TEATRALNE

W pewnej sztuce była scena, w której to aktorka, grająca rolę żony, czytała list od kochanka, po czym paliła go. Stojący na stole płonący świecznik-rekwizyt grał tu niepoślednią rolę. Wchodzący na scenę aktor, grający męża, powiedział:

- Matyldo, tu czuć spalonym papierem.

Owego fatalnego dnia rekwizytor przez roztargnienie nie postawił świecznika. Aktorka, przeczytawszy list, podarła go i wchodzącemu aktorowi dyskretnie wskazała strzępki, leżące u jej stóp. Aktor spojrział, zrozumiał i poważnym tonem rzekł:

- Matyldo, tu czuć podartym papierem.

***

Do [Bronisława] Darskiego, aktora warszawskiego teatru Syrena, przyjechał z prowincji ojciec i zjawił się wieczorem w teatrze. Darski, już ucharakteryzowany, czekał na zaczęcie przedstawienia.

- Niech tata tu posiedzi – powiedział – zagram tylko i prędko wrócę.

Kiedy skecz, w którym grał Darski, dobiegał końca, na scenę wszedł starszek ojciec i najspokojniej zwrócił się do osłupiałego Darskiego:

- Muszę już jechać synku, o ósmej mam pociąg.

Po czym serdecznie uścisnął syna i opuścił teatr.

***

Podczas nagrania w warszawskim studio dubbingowym jednemu z naszych świetnych aktorów starszego pokolenia, Juliuszowi Łuszczewskiemu znanemu ze znakomitej dykcji, reżyser zwrócił uwagę, że nie dość wyraźnie wymawia ‘t’ w słowie ‘jest’. Aktor powtórzył: - Jest. – Reżyser jednak z uporem powtarzał, że ‘t’ nie dość wyraźnie słyszy. Aktor wreszcie się zdenerwował i mruknął:

- Bałwan.

W ciszy, jaka zapadła, reżyser spytał:

- Kto?

- Pan JEST – przesadnie akcentując ‘t’ odrzekł aktor i dość głośno zamknąwszy za sobą drzwi, opuścił studio.

***

Leon Schiller wzywa przed premierą kierownika teatralnej pracowni krawieckiej i pyta:

- Stefciu, kiedy będą gotowe kostiumy?

- Za dziesięć dni – brzmi kategoryczna odpowiedź.

- Zrób cud, skróć termin – błaga Schiller.

- Cud jest już wliczony – uśmiecha się krawiec.

***

W ‘Głupim Jakubie’ w jednej ze scen aktor grający szambelana ma zakaszczyć, na co partnerka grająca jego siostrę mówi:

- Brat przeziębiony.

Otóż zdarzyło się kiedyś, że Antoni Fertner-Szambelan, ‘zagrawszy się’, jak wynikało z akcji, ze swą sceniczną siostrą w domino – zapomniał o kaszlu. Sufler podpowiada:

- Kaszle.

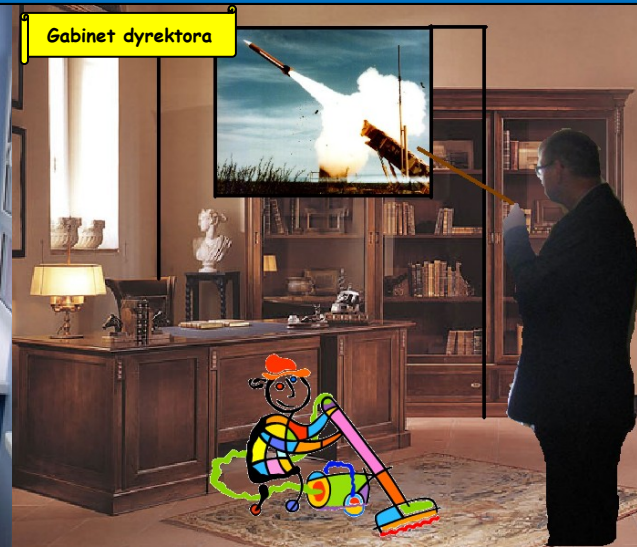
Fertner nic.

Zdenerwowany sufler chcąc dobitniej ‘podrzucić’ – sam kaszle. Mistrz zerka w stronę budy suflera i mruczy:

- Oho, nasz sufler przeziębził się.

Opracowała: JOANNA MISTARZ

Nasza odremontowana szkoła po wakacjach (dokończenie)

Pracownia WOS

**Słonecznych, pełnych letnich przygód wakacji
i zasłużonego odpoczynku dyrekcji
gronu pedagogicznemu oraz koleżankom i kolegom
życzy redakcja Kalejdoskopu Kulturalnego**

